

РЕШЕНИЕ

№ 32368

гр. София, 17.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1664** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.56, ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба на П. И. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. Х., срещу мълчалив отказ на директора на Главна дирекция "Национална полиция" (ГДНП) по искане с вх. № 513000-76915/24.10.2025г. подадено в СДВР, в частта за заличаване на лични данни по реда на чл.56, ал.2 от ЗЗЛД във връзка с чл.68, ал.6 от Закон за министерство на вътрешните работи (ЗМВР).
В жалбата е посочено, че срокът за издаване на искания индивидуален административен акт е уреден в специален Закон за защита на личните данни – чл.53, ал.3. Твърди се, че след като в законоустановения срок не е издаден акт съгласно чл.58, ал.1 от АПК, е налице формиран мълчалив отказ, който се оспорва като незаконосъобразен. Иска се отмяната му и връщане на преписката на органа за произнасяне. Претендира се присъждане на разноски.
Ответната страна - директорът на Главна дирекция "Национална полиция" (ГДНП) с писмена защита от 06.04.2026г. чрез упълномощен представител излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Поддържа се становище, че процесното заявление вх. № 513000-76915/24.10.2025г. по същество съдържа идентично искане, в частта за заличаване на личните данни с предходно входирано заявление от същото лице на 18.10.2024г. по описа на ГДНП, поради което административният орган е оставил без разглеждане заявлението и е прекратил производството. Твърди, че в случая не е налице мълчалив отказ, тъй като от страна на административния орган не се дължи произнасяне, предвид наличието на висящо пред него административно производство със същия предмет. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и оспорва като прекомерен размерът на поисканите от жалбоподателя разноски.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Административното производство е образувано по депозирано от П. И. К. заявление вх. № 513000-76915/24.10.2025г. по описа на СДВР относно: 1. Справка и снемане на полицейска регистрация по реда на чл.68, ал.6 от ЗМВР и 2. Искане за заличаване на лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР по реда на чл.28 от ЗМВР.

Въз основа на подаденото искане е постановена Заповед № 32863-203/19.01.2026г. от директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с която на основание чл.68, ал.6 от ЗМВР, чл.21, ал.1 от Наредбата е отказано снемането на полицейска регистрация с рег. № 11259/07.10.2005г. по описа на 04 РУ – СДВР и с рег. № 21884/08.08.2005г. по описа на 05 РУ – СДВР, извършени от П. И. К.. В тази заповед липсва произнасяне по обективизираното в заявление вх. №513000-76915/24.10.2025г. по описа на СДВР искане на П. И. К. в частта за заличаване на лични данни по реда на чл.56, ал.2 от ЗЗЛД във връзка с чл.68, ал.6 от ЗМВР, обработвани и съхранявани в регистрите на МВР. Заповедта е оспорена по съдебен ред и въз основа на жалбата е образувано адм.д. № 2368/2026г. по описа на АССГ, по което на 03.04.2026г. е постановено решение, което не е влязло в сила.

С молба от 20.03.2026г. по делото е представена Заповед № 32863-1027/17.03.2026г., постановена от ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция“, с която заявление вх. № 513000-76915/24.10.2025г., депозирано от П. К. е оставено без разглеждане като недопустимо, в частта за заличаване на лични данни, свързани с водени наказателни производства и административното производство е прекратено. С писмо от 05.06.2026г. ГДНП уведомява съда, че посочената заповед е съобщена на адв. Х. на 24.03.2026г. с известие за доставяне /приложено към писмото/ и че заповедта не е оспорена по съдебен ред.

С молба от 03.06.2026г. П. К. е заявил, че поддържа процесната жалба и срещу Заповед № 32863-1027/17.03.2026г., постановена от ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция“, с която е постановен изричен отказ, последвал мълчаливия такъв.

Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е подадена на 29.01.2026г..

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт – мълчалив отказ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Разпоредбата на чл.9, ал.1 от АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки.

Съгласно чл.28, ал.1 от ЗМВР администраторът на лични данни или оправомощени от него длъжностни лица разглеждат заявленията за упражняване на права от субектите на данни по чл.12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.53 - 56 от Закона за защита на личните данни, и изпълняват задълженията по чл.34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.68 от Закона за защита на личните данни, а администратор на лични данни, според разпоредбата на чл.29, ал.1 от ЗМВР, е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

Министърът на вътрешните работи се е възползвал от предоставената от закона възможност като със Заповед № 81213-1111/08.10.2019г. е оправомощил да разглеждат и да се произнасят по постъпилите от субектите на лични данни искания за упражняване на права по чл.12 - 22 от

Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.53 - 56 от ЗЗЛД, и изпълняват задълженията по чл.34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.68 от ЗЗЛД, ръководителите на структури по чл.37 от ЗМВР.

Съгласно чл.24, ал.1 от ЗМВР, в Министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. Органите на МВР за изпълнение на дейностите си могат да обработват лични данни (чл.25, ал.1 от ЗМВР). Обработването се осъществява при условията и по реда на Закона за министерството на вътрешните работи и на Закона за защита на личните данни.

Нормата на чл.28, ал.2 от ЗМВР императивно установява изискването произнасянето на администраторът на лични данни или оправомощеното от него лице под формата на отказ да е писмено.

От своя страна нормата на чл.58, ал.1 от АПК установява презумпцията, че произнасянето в срок се счита за мълчалив отказ за издаване на акт. Предпоставка за формиране на мълчалив отказ е изтичане на законоустановения срок и липсата на произнасяне на компетентния административен орган. Мълчаливият отказ, като отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК.

В процесния случай до 29.01.2026г./датата на подаване на жалбата/ липсва произнасяне на ответника по заявлението в частта за заличаване на лични данни по реда на чл.56, ал.2 от ЗЗЛД във връзка с чл.68, ал.6 от ЗМВР. По делото не са представени доказателства, заявителят да е уведомяван за удължаване срока за произнасяне предвид необходимостта от събиране на информация от различни информационни фондове на МВР или наличие на висящо производство пред него с идентично искане.

От преписката се установи датата, на която заявлението е постъпило при ответника. Към 19.01.2026г. е налице частично произнасяне от страна на органа само по отношение на искането за заличаване на полицейска регистрация. Към момента на постановяване на Заповед № 32863-203/19.01.2026г., с която е отказано на заявителя снемане на полицейски регистрации, не е налице произнасяне по отношение на искането за заличаване на личните данни на заявителя, като последният не е бил уведомен, че срокът за произнасяне ще бъде удължен. Следователно срокът за произнасяне си остава законоустановения. След като липсва произнасяне в срок до 24.12.2025г, безспорно е налице мълчалив отказ по заявлението от 24.10.2025г./чл.58 ал.1 от АПК, чл.53, ал.3 от ЗЗЛД/ в тази му част.

С оглед изложеното, съдът намира, че по депозираното от оспорващия заявление в частта му относно заличаване на личните му данни, обработвани и съхранявани в регистрите на МВР, е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, поради което и настоящата жалба е процесуално допустима.

На следващо място, жалбата срещу мълчаливия отказ, депозирана на 29.01.2026г., предшества издаването на Заповед № 32863-1027/17.03.2026г., с която заявление вх. № 513000-76915/24.10.2025 г., в частта за заличаване на лични данни, свързани с водени наказателни производства е оставено без разглеждане. Тази заповед се явява издадена впоследствие, при наличие на вече постановен на 24.12.2025г. мълчалив отказ по заявлението. В случая мълчаливият отказ е налице от тази дата, като жалбата срещу него е допустима и депозирана преди издаване на Заповед № 32863-1027/17.03.2026г. Предвид разпоредбата на чл.58, ал.3 от АПК и чл.172, ал.3 от АПК процесната жалба се счита за жалба и срещу изричния отказ. Оставянето без разглеждане на заявлението от 24.10.2025г. в процесната част и прекратяването на производството със Заповед № 32863-1027/17.03.2026г., следва да се разгледа като изричен отказ.

Установи се, че срещу Заповед № 32863-1027/17.03.2026г. не е подавана друга жалба, извън настоящото производство.

Предвид изложеното съдът приема, че обжалваният административен акт е постановен в нарушение на законовите изисквания за форма, приложимите материално правни норми и на предвидените административнопроизводствени правила, поради което жалбата е основателна и следва обжалваният мълчалив отказ да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката върната на административния орган за произнасяне по същество, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила. Настоящият състав намира, че не следва да се произнася по законосъобразността на последвалия изричен отказ, постановен от ответника след подаване на жалбата срещу мълчаливия такъв, но преди постановяване на решението по същата поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл.58, ал.3 от АПК, когато по административен или съдебен ред бъде отменен мълчалив отказ, смята се за отменен и изричният отказ, който е последвал преди решението за отмяна. В тези случаи съдът не дължи произнасяне относно последвалия изричен отказ на същия орган, тъй като предвид цитираната разпоредба действието на решението обхваща, както обжалвания мълчалив отказ, така и издадения впоследствие изричен такъв. Твърдението на ответника, че административното производство с идентичен предмет по предходно заявление продължава и се събира информация, е и недоказано.

Мълчаливият отказ и изричният отказ следва да се отменят и на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката да бъде върната на административния орган за ново разглеждане на заявлението за заличаване на личните данни на П. К., които се обработват и съхраняват в регистрите на МВР.

С оглед изхода от спора и съгласно чл.143, ал.1 от АПК искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. Представени са доказателства единствено за извършено плащане за държавна такса, а именно платежно нареждане. Доказателства за извършено плащане по отношение на адвокатския хонорар не са представени. Поради това на жалбоподателят се дължат разноски общо в размер на 5.11 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Директора на Главна дирекция „Национална полиция“, по искане с вх. № 513000-76915/24.10.2025г. подадено СДВР, в частта за заличаване на лични данни по реда на чл.56, ал.2 от ЗЗЛД във връзка с чл.68, ал.6 от ЗМВР.

ОТМЕНЯ Заповед № 32863-1027/17.03.2026г., постановена от ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция“.

ИЗПРАЩА преписката на компетентния орган Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за ново произнасяне по заявление вх. № 513000-76915/24.10.2025г. на П. И. К., в частта за заличаване на лични данни, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. И. К., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 5.11 евро, разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

